

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Cap. XII. De Sacramentis in genere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

*Index
Libr. pro-
hibitor.
à Pio Pa-
pa IV.*

qui in indicibus, post Concilium Tridentinum editis, designati, aut postea editi, aut alias pro talibus noti sunt, legant, vel apud se retinent, nisi à Sede Apostolica dispensationem, desuper in scriptis obtentam, Nobis aut Vicario Nostro exhibuerint; sicuti supra cap. 4. decretum est.

2 Pariter cum vetitis hisce Hæreticorum libris, damnamus omnes falsos, perniciosos, improbatæ lectionis libros, scripturas, rhythmos, cantiones, chartas, picturas, sculpturas, & imagines quascunque, quæ obsecena, inchoeta, famosa, superstitiosa, aut his similia continent, quæ nec vendi nec emi, nec uspiam in aut per Diœcœsin Nostram importari aut retineri possint. Quam curam diligenter Parochis singulis in suis Parochiis commendamus; qui refractarios & incorrigibles ad Nos ac nostrum Vicarium referre non negligant.

3 Præterea prohibemus Typographis, ne ullum librum cuiuscunque generis, sive Ecclesiasticum sive profanum, abique Nostra aut Vicarii Nostri generalis, aut ad hoc specialiter à Nobis deputati Censoris singulari licentia, impriment; Bibliopolis similiter & Biblioepis, ne improbatæ lectionis libros in Diœcœsin Nostram importent, compingant, vendant aut apud se retineant. In quem finem committimus deputando Librorum Censori, & illis quos ipsi adjungemus, ut officinas Bibliopolarum, quoties illis necessarium videbitur, visiteat, libroisque inspiciant & examinent.

CAP. XII. De Sacramentis in genere.

** Concil.
Trid. seß.
P. in
princeps ad
abolen-
dam. Da
Hart.
* D. Aug.
contra
Crescon.
Gram-
mat. lib.
3. c. 6. Et
refertur.
De con-
fessor. dift.
4. ca. Si
inter. &
pertor.
dift. c. Si
jusfl. &
multis
leg. qui
funt S.
Aug. con-
tra Dona.
sift. I. q. 1.*

Septem esse novæ legis Sacraenta à Christo Domino instituta & ab Apostolis virisque Apostolicis veluti per manus ad nos transmisla, per quæ omnis vera Iustitia i vel incipit, vel cepta augetur, vel amissa reparatur, nullus Catholicorum ambigit. Quorum quanto major est dignitas atque præstantia, tanto sanctius ac religiosius sunt ministranda ac fuscipienda.

2 Quamvis vero ipsa per indignam administrationem non contaminentur, & neque à probitate conferentis eorum virtus atque efficacia dependeat, sed à solo Deo, salutis, gratiae & sanctitatis autore; multum tamen honoris atque reverentiae apud Christi fideles illis decedit, si in Ministris eorum nota aliqua & macula vitæ sordidioris appareat. Moneamus itaque in Domino & serio requirimus Pastores omnes & ceteros Ministros Sacramentorum, ut ea reverenter, pura mente, ac casta manu, tractent ac potentibus dispensent; ne, dum aliis ad salutem ministerium exhibent, fibi damnationem acquirant; & vocati ad Sacraenta ministranda faciles paratosque se exhibeant, ne eorum tarditate aut negligentia

quempiam sine Baptismo, Pœnitentia, sacro Viatico, aut Extrema unctione, emori contingat; quam negligentiam, pro culpæ qualitate, Nos suspensionis ab officio, aut alia pœna arbitraria, prosequemur.

3 Volumus etiam, ut divinorum horum mysteriorum natura, usus & salutares effectus tam in Concionibus & Catechismi explicacione, quam ipsorum administratione, quoties id necessarium & opportunum videbitur, ad capitum tam fuscipientium quam adstantium, exponantur. quod ut commodius fieri possit, Catechismum Romanum, ex Concilii Tridentini decreto editum, Parochis & aliis ministris maxime familiarem esse convenient.

4 Sacraenta omnia lingua Latina, sobrie ante prandium in Parochiali Ecclesia (nisi necessitas aliud exegerit, aut ex caufa, Nobis aut Vicario Nostro probanda, dispensatum fuerit) administrentur. In quo etiam repetimus & confirmamus quod à Prædecessore Nostro, de Sacramentis in ædibus privatis sine gravi & urgente necessitate & expressa licentia non ^{c. 22.} administrandis, est ordinatum.

5 Quæ vero ad habitum decentem ministrantium, item salarium & honorarium spectant, repetimus ea, quæ in Synodo præcedenti Osnabrugensi à Nostro Prædecessore ^{c. 20. &} ^{c. 23.} b. mem. salubriter sunt statuta.

6 Similiter ex eadem Synodo huc revocamus, quæ de ornatu & munditiæ templorum & sacratorum locorum ibid. à Nostro Prædecessore recte sunt præscripta: quibus adiungimus, ut sanctissimum Domini nostri Iesu Christi Corpus, Aqua Baptismi, sanctum Chrisma & Oleum sacrum, sub diligentí clausura honeste ac reverenter suis locis & in vasculis mundis asserventur & habeantur: Claves verò non penes ædituos, sed Curatos vel eorum Socios, custodiantur; ne forte injuria vel prophaniatio aliqua sacris mysteriis irrogari possit.

7 Ut vero ab usu universalis Ecclesiae Romanæ in Sacramentorum administratione ac Cæremoniis quam minimum recedatur, & uniformitas per omnia conservetur; librum Pastorale Romanum, typis datum cum utilissimis instructionibus ex Romano Catechismo, Pastoribus nostris communicabimus; volumusque, ut Pastores, & quicunque animarum Curatores, illo utantur, & ut preces omnes sacramentalia, maxime vero ipsa Sacramentorum formæ, pronuncient distincte, attente, ac reverenter; magnâque diligentia curetur, ut materia legitima adhibeatur, nec quicquam ex confuetis benedictionibus, unctionibus, precibus, cæterisque cæremoniis prætermittatur.

8 Singulis annis sacrum Chrisma & Oleum sacrum petant Pastores, aut ab ipsis ablegati ^{s. c. litt.} ^{r. s. De} æditui, aut alias viri honesti, in vasculis munidis, argenteis vel stanneis (non cupreis) ab Ecclœgia ^{confess.} ^{dift. 3.}

C

clesia Nostra Cathedrali, & quicquid ex veteribus Oleis supereft, comburatur, & cineres conjiciantur in piscinam sacram.

CAP. XIII. De Baptismo.

^{1. c. conve-}
^{nient. de}
^{Presb. non}
^{baptiz. &}
^{cum ita-}
^{que in fin.}
^{de confec-}
^{dit. 4.}

I CVM Baptismus janua sit salutis, ac primum maximeque necessarium Sacramentum, ac sanctae regenerationis lavacrum, quo ex filii iræ & diffidentiae in gratiam regeneramur, & in filios Dei adoptamur: Volumus, ut tam Pastores aut eorum Socii, cooperatores seu Vicarii, hoc Sacramentum administratur, quam patrini ac matrinæ, baptizandum ad Templum comitantes, non leviter & perfundente id agant, sed cum religiosa pietate ac gravitate ad tanti munera functionem accedant, Deoque gratias agant, qui filium iræ, & hæredem gehennæ, benigne ad Sacramentum regenerationis admittit, ut fiat filius Dei & hæres vitæ æternæ.

2. Ad majorem autem venerationem pietatemque excitandam, curandum est, ut Baptismus semper ante prandium fiat, & Susceptores cum amicis, pro veteris Ecclesiæ ritu, infantem Deo præsentent & offerant; à prandio vero illud non facile admittatur, nisi necessitas aut periculum infanti imminens, aut habitatio remotior, aut alia justa causa, illud requirat.

3. Quoniam vero parvolorum & recens natorum infirma & inconstans est valetudo, adeo ut collatio Baptismi sine vita periculo differri non possit, valdeque sit absolum ut propter respectum aliquem externum diutius filius iræ permaneat, qui in adoptionem filiorum Dei admitti potest: Hinc præcipimus, ne sub aliqua specie, vel causa undecunque quaestita, Baptismus infantium, etiam quorumsunque Nobilium aut insignium personarum, ultra octavum diem differatur.

4. Quod Superiori cap. de Sacramentis in privatibus ædibus sine necessitate aut dispensatione non administrandis ex Synodo precedenti repetimus, hoc etiam de infantibus publice in Ecclesia ² baptizandis intelligi volumus, articulo necessitatis excepto, si ob morbum mortisque periculum infans ad Ecclesiam deferri non possit; quo casu Parochus propere acciri debet, aut, si ejus copia non sit, aliis Clericis, aut, illo quoque deficiente, quilibet aliis Christianus ³ homo, habita quantum fieri potest sexus & status distinctione ac prælatione, Baptismum administrare potest, modo debita materia, quæ est aqua naturalis simplex vel sanctificata, & forma quæ est: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, adhibeantur: quod si ex periculo infans baptizatus supervixerit, ad Ecclesiam nihil minus deferatur, &, Baptismo excepto, reliqua Cæremoniæ, propter necessitatem omisæ, suppleantur.

^{2. Clem. I.}
^{de Baptis.}
^{& eis}
^{effici.}

^{3. c. in ne-}
^{cessitate. &}
^{mulier. &}
^{sanctam.}
^{de confec-}
^{dit. 4.}

5. Accurate vero Parochi examinent obstetrics vel alios, qui in articulo necessitatis baptizasse dicuntur, An, quomodo, quibus verbis, qua forma, qua materia & aqua, & cum qua intentione, baptizarint. Quod si debitam materiam, formam & Ecclesiæ intentionem adfuisse cognoverint, Baptismum (nisi forte ex circumstantiis legitima dubitandi ratio subfit) non repeatant, sed Cæremonias consuetas tantum adhibeant. Si nihil horum adfuerit, aut unum ex illis defuerit, de novo baptizent: si probabiliter dubitent, num essentiale quippiam omisum sit, Baptismum cum conditione conferant; videlicet, Si tu es baptizatus, ego te non rebaptizo; si verò nondum es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

6. Idem faciendum est in expofiticis infantibus, ubi nullum certum & infallibile Baptismi sui præ se ferunt testimonium.

7. In periculo vero, imperfecto, & diffili parti, secundum regulas prudentiæ observandum est, quod Ecclesiæ usus habet & Dd. tradunt.

8. Nullus, nisi prævia licentia Pastoris, problem suam extra Parochiam suam baptizari cureret; &, ubi baptizata fuerit, de collato Baptismo Pastori testimonium ferat; quod etiam in libro Baptismali notetur. Pastores tamen raro & non nisi ex gravi causa licentiam talem concedant.

9. Baptizatis nulla alia nomina imponi debent quam Sanctorum; quorum denominatio ac memoria adultis, ad virtutis imitationisque studium, desiderium accendere posit.

10. Diligenter quoque observare monentur Parochi illud, quod in Concilio + Tridentino, ad evitandam difficultatem & pericula impedimenti cognitionis spiritualis, de numero patrinorum constitutum est; ne videlicet plures quam unus vel una, vel ad summum unius & una, ad suscipiendum, sub quovis etiam prætextu, admittantur, nisi Nostram indignationem & condignam penam sustinere ve-
lent. Si qui vero alii forte Nobiles pro majori solemnitate & familiæ suæ splendore, ad tangentem infantem, patrionum instar fœse inge-
rant; volumus, ut Parochi ex ipsis duos defi-
grent, qui veri susceptores sint, infantem foli
contingant, & cognitionem spiritualiæ contrahant, atque in librum baptizandorum à Parochis inscribantur, reliqui non item; quos ta-
men loco testium Baptismi solemnitatibus interesse non vetamus.

11. Patrini ac Matrinæ sint homines pii ac Catholici maturæ ætatis, in Fide atque probatis moribus bene instituti, ut filios suos spiri-
tuales in iisdem instruere possint; id enim ipsorum, quam pro infantibus Deo & Ecclesiæ faciunt, sponso requirit; cuius diligenter
à Parochis sunt monendi, ac magis eligan-
tur

^{4. Sess. 24.}
^{de ref.}
^{mat. c. 2.}
^{& quam-}
^{vis. de co-}
^{gnat. spir.}
^{in 6. canon}
^{plures. de}
^{confecra-}
^{dit. 4.}

^{5. Vos au-}
^{tem. de}
^{confec-}
^{dit. 4.}